

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 278-1904)

Originalt emne

Arbejder, Kommunale, i Almindelighed

Foreninger

Foreninger/Haandværksmesterforeninger

Lystanlæg

Lystanlæg/Lystanlæg i Almindelighed

Næringsvæsen

Næringsvæsen/Forskellige Næringsdrivende

Uddrag fra byrådsmødet den 5. januar 1905 - side 8

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 278-1904)

Fra Foreningen af Kleinsmedemestre og Mekanikere for Aarhus og Omegn forelaa Andragende om, at Kommunens Smedearbejder fremtidig maa udbydes i særskilt Entreprise.

Samuelson vilde finde det rimeligt, at man stillede sig imødekommende overfor Andragernes Ønske. Saaledes som Forholdet nu i. Almindelighed var, at Smedearbejder udbødes sammen med andre Arbejder, saaledes at hele Arbejdet overtoges af een Entreprenør, der igen lod de enkelte Dele udføre af de vedkommende forskellige Mestre, endte det ofte med, at disse sidste led Tab ved deres Arbejde.

Formanden vidste, at i hvert Tilfælde ved Opførelse af det ny Thing- og Arresthus var meget Smedearbejde udbudt i særlig Entreprise, men man kunde jo henstille til de vedkommende

Udvalg, at de tog Spørgsmaalet under Overvejelse, naar saadanne Arbejder skulde udbydes.

Det henstilledes til vedkommende Udvalg at tage Sagen under Overvejelse.

Der forelaa Andragende fra Gartnerne S. Sørensen, Skowvej, Chr. Larsen, Jægergaardsvej, - og S. Sørensen, Norsgade, om, at Pasningen af Kommunens Haveanlæg maa blive udbudt i Entreprise.

Formanden erindrede om, at de samme Gartnere for ca. 1 Aar siden havde indgivet et lignende Andragende, men at man den Gang kun mente at kunne udbyde Tilsynet med Kirkegaardene, medens man nærede Betænkelighed ved at gaa med til en almindelig Udbyden af Tilsynet med saadanne Anlæg som Vennelyst, Knudrisbakke o. 1. samt Pasning af Allétræer. Det forekom ham ikke, at der var nogen Anledning til nu at fravige det den Gang tagne Standpunkt.

Jacob Jensen var paa det rene med, at der var visse Gartnerarbejder, der ikke egnede sig til at udbydes ved Licitation, men hvor det kunde ske, gik han ud fra, at Udvalgene vilde gøre det, saaledes som allerede var sket i flere Tilfælde.

Samuelson kunde ikke rigtig forstaa, hvorfor man nærede saa megen Betænkelighed ved at udbyde Kommunens Gartnerarbejder, navnlig kunde han ikke tro, at det var saa vanskeligt at passe Allétræerne, at det kun kunde overlades til en eneste Mand i Byen. Han underkendte ingenlunde Gartner Didrichsens Dygtighed, men det kunde dog tænkes, at andre af Byens Gartnere var ligesaa duelige, noget de blot ikke kunde faa Lejlighed til at godtgøre, naar de ikke fik Adgang til at indgive Tilbud paa disse Arbejder. Han skulde i denne Sammenhæng henstille til Marselisborgudvalget, at Anlægget af Plantningerne ved Dalgasavenuen, der nu skulde udføres, blev udbudt ved Licitation.

Johan Pedersen maatte gøre opmærksom paa, at Plantningerne ved Dalgas Avenuen ikke hørte under Marselisborgudvalget. Han kunde derimod for sit Vedkommende godt være med til at rette en Henstilling til Brolægningsudvalget om Afholdelse af Licitation over det nævnte Planteringsarbejde.

Marthin Hansen paapegede, at forskellige Gartnerarbejder bl. a. Anlægene ved Kommunehospitalet og "De Gamles Hjem" havde været udbudt offentligt.

Jul. Andersen vilde fraraade, at man gik over til en ganske almindelig Udbyden af Arbejdet betreffende Kommunens Anlæg, noget der efter Arbejdets Beskaffenhed sikkert ikke vilde

være heldigt. Anlægget ved Brandstationen havde saaledes været udbudt, men dette var blevet alt andet end vellykket. Ved Licitationen over Tilsynet med Kirkegaardene havde det vist sig, at der var blevet forlangt 2500 Kr. for det Arbejde, man hidtil havde faaet og ogsaa nu fik udført for 1200 Kr. Der var ikke nogensomhelst Berettigelse for de Angreb, der stadig rettedes mod den af Kommunen almindelig benyttede Gartner, Didrichsen.

Laursen skulde, da det var paaberaabt i Andragendet, bekræfte, at Tilsynet med Skolehaverne havde været udbudt offentligt, og at vedkommende Overlærere - saavidt ham bekendt - havde været ret tilfredse med Pasningen af dem. Han troede iøvrigt, at der i Raadet var Enighed om, at det var noget betænkeligt ganske i Almindelighed at udbyde Gartnerarbejde, hvor det drejede sig om Tilsyn med større Samlinger af Træer og Buske, idet man maatte gaa ud fra, at et daarligt Tilsyn med Planter eet Aar kunde paaføre disse Skade, som man ikke i flere Aar kunde raade Bod paa.

Samuelsen maatte, forsaavidt Jul. Andersens Bemærkning om Angreb paa Gartner Didrichsen tog Sigte paa ham, gøre Indsigelse herimod. Han havde intet mod Didrichsen, men han kunde blot ikke rigtig tro, at denne var den eneste brugbare Gartner i Byen; hvad skulde man i saa Tilfælde gøre, naar Didrichsen engang efter Naturens Orden faldt fra.

Nørgaard kunde være enig med Laursen i dennes Betæneligheder ved at udbyde Tilsynet med ældre Planter. Saa længe man ikke havde

det betræffende Kommunens Anlæg, noget der efter Arbejdets Beskaffenhed sikkert ikke vilde være heldigt. Anlægget ved Brandstationen havde saaledes været udbudt, men dette var blevet alt andet end vellykket. Ved Licitationen over Tilsynet med Kirkegaardene havde det vist sig, at der var blevet forlangt 2500 Kr. for det Arbejde, man hidtil havde faaet og ogsaa nu fik udført for 1200 Kr. Der var ikke nogensomhelst Berettigelse for de Angreb, der stadig rettedes mod den af Kommunen almindelig benyttede Gartner, Didrichsen.

Laursen skulde, da det var paaberaabt i Andragendet, bekræfte, at Tilsynet med Skolehaverne havde været udbudt offentligt, og at vedkommende Overlærere - saavidt ham bekendt - havde været ret tilfredse med Pasningen af dem. Han troede iøvrigt, at der i Raadet var Enighed om, at det var noget betænkeligt ganske i Almindelighed at udbyde Gartnerarbejde, hvor det drejede sig om Tilsyn med større Samlinger af Træer og Buske, idet man maatte gaa ud fra, at et daarligt Tilsyn med Planter eet Aar kunde paaføre disse Skade, som man ikke i flere Aar kunde raade Bod paa.

Samuelsen maatte, forsaavidt Jul. Andersens Bemærkning om Angreb paa Gartner Didrichsen tog Sigte paa ham, gøre Indsigelse herimod. Han havde intet mod Didrichsen, men han kunde blot ikke rigtig tro, at denne var den eneste brugbare Gartner i Byen; hvad skulde man i saa Tilfælde gøre, naar Didrichsen engang efter Naturens Orden faldt fra.

Nørgaard kunde være enig med Laursen i dennes Betænkeligheder ved at udbyde Tilsynet med ældre Planter. Saa længe man ikke havde en "Stadsgartner", der kunde yde Raadet den nødvendige sagkyndige Bistand ved Valget mellem de ved en Licitation over Gartner arbejder indkomne Tilbud, maatte han i det hele finde det betænkeligt i Almindelighed at udbyde saadanne Arbejder. Noget andet var, om de vedkommende Udvalg i givne Tilfælde vilde indhente Tilbud fra enkelte dem bekendte Gartnere. Man burde heller ikke ubetinget forpligte Brolægningsudvalget til ved Licitation at udbyde Anlægget af Planterne ved Dalgas-Avenuen.

Jacob Jensen konstaterede, at den foregaaende Taler havde udtalt sig i Tilslutning til hans tidligere udtalte Tanke om, at man ikke i Almindelighed burde udbyde de omtalte Arbejder, men kun hvor Forholdene særlig talte herfor. Det forekom ham ikke, at Jul. Andersens Udtalelse paa nogen Maade kunde forstaas som indeholdende nogen Beskyldning mod Samuelsen som af denne antydet. Det var nogle enkelte Gartnere, der gentagne Gange havde rettet Angreb paa Gartner Didrichsen og bl. a. havde tilstillet Forskønnelsesudvalget nogle mindre heldige anonyme Breve.

S. Pedersen nærede den Anskuelse, at Anlægget ved Dalgas Avenuen meget vel kunde bortliciteres. Der vilde jo ved et saadant Arbejde blive forlangt, at man skulde bilægge sit Tilbud med Planer, og efter dem kunde man nok vælge mellem Tilbudene. Anlægget ved "Skansen" blev udbudt offentligt, og alle de indkomne Planer var meget nette.

Johan Pedersen havde ikke ment, at man skulde paalægge Brolægningsudvalget at udbyde Anlægget af Planterne ved Dalgas Avenuen offentligt, men kun henstille det til Udvalget.

Det vilde iøvrigt ogsaa for Gartner Didrichsens Skyld være heldigt at faa et saadant Arbejde udbudt offentligt, for at man kunde faa konstateret, om Didrichsen var ligesaa billig eller maaske billigere end de andre Gartnere, og kunde disse ikke tage Konkurrencen om med ham, maatte de tilskrive sig selv Skylden derfor. Netop ved et Ny-Anlæg, hvor man kunde paalægge Anlæggeren Ansvar for Arbejdet i nogle Aar, vilde det være hensigtsmæssigt at forsøge en Licitation.

Samuelsen kunde ikke rigtig se, hvor der blev Plads for en Licitation, naar man - som Nørgaard - ikke vilde udbyde Tilsynet med de ældre Plantninger, og heller ikke Anlæget af ny. Gartnerne burde efter hans Mening være stillede som andre Haandværkere.

Nørgaard skulde overfor Samuelsen gøre gældende, at det netop ogsaa var hans Mening, at man for de omtalte Arbejders Vedkommende overhovedet ikke skulde udbyde dem almindeligt, men kun henvende sig til de enkelte Gartnere, man havde Kendskab til.

Lottrup fremhævede, at Gasværksudvalget ved given Lejlighed havde ladet en af Andragerne udføre Gartnararbejde for dette.

Vestesen saa nødt, at det paalagdes Brolægningsudvalget at udbyde Plantningsarbejdet ved Dalgas Avenuen offentligt, derimod kunde han intet have imod, at Udvalget indhentede Tilbud fra forskellige dette bekendte Gartnere.

De faldne Udtalelser toges til Efterretning.

